

Sygn. akt VII U 358/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2021 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2021 r. w Warszawie

sprawy Z. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania Z. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 stycznia 2021 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 stycznia 2021 roku znak: (...), w ten sposób, że ustala wysokość emerytury odwołującego Z. Z. od dnia 1 listopada 2020 r. na kwotę 4.441,06 zł.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

Z. Z. 18 lutego 2021 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 7 stycznia 2021 r. znak: (...) w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia wysokości emerytury. Odwołujący wskazał, że skarżona decyzja jest dla niego niezrozumiała i krzywdząca, ponieważ złożył dokumenty jednoznacznie potwierdzające jego zatrudnienie w (...) sp. z o.o. przez 5 miesięcy w 1992r. oraz wysokość jego wynagrodzenia. W piśmie z 2 kwietnia 2021 r. ubezpieczony zajął stanowisko, wnosząc o zmianę skarżonej decyzji i obliczenie emerytury z uwzględnieniem do wysokości kapitału początkowego wynagrodzenia za okres od 29 maja do 31 października 1992 r. u pracodawcy (...) sp. z o.o. (odwołanie k.3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z 9 marca 2021 r. organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania Z. Z. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. ZUS uzasadnił swoje stanowisko tym, że we wniosku o ponowne przeliczenie emerytury z 4 listopada 2020r. ubezpieczony złożył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za pracę w (...) sp. z o.o. w 1992r., które znajdowało się już w aktach rentowych, jednak bez pieczętki księgowej M. Z.. Zdaniem organu rentowego, złożone dokumenty są szczątkowe i nie potwierdzają wysokości wynagrodzenia odwołującego u wskazanego pracodawcy, zaś dostawiona pieczętka księgowej budzi wątpliwości (odpowiedź na odwołanie k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z. Z. 29 maja 1992r. zawarł umowę o pracę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., na podstawie której od 1 czerwca 1992 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku monter fasad i okien. Umowę zawarto na czas określony do 1 lipca 1992r., zaś aneksami z 23 czerwca 1992r. i 1 lipca 1992r. przedłużono do 31 października 1992 r. i powierzono ubezpieczonemu stanowisko Brygadzysty – montera fasad. Odwołujący wykonywał obowiązki w M. – w Hotelu (...) (świadcstwo pracy k. 25, umowa o pracę k. 75, aneksy do umowy k. 78-79 – tom I a.r.).

W dniu 23 sierpnia 2017r. ubezpieczony złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę. Z. Z. dołączył do wniosku m.in. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (Rp-7) wydane przez (...) sp. z o.o. 26 lutego 2002 r., w którym wskazano, że wynagrodzenie ubezpieczonego w 1992 r. wyniosło 12.574.400 zł. (...) zawiera podpis Prezesa P. F. (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 47 – tom I a.r.).

Decyzją z 15 września 2017 r. znak: (...) organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 sierpnia 2017 r., wskazując że ostateczne ustalenie wysokości emerytury nastąpi po zakończeniu postępowania wyjaśniającego. Decyzją z 7 grudnia 2017 r. ZUS przyznał Z. Z. emeryturę w kwocie 3.944,52 zł od 1 sierpnia 2017 r. i 4.011,41 zł od 1 października 2017 r. (decyzja z 17.12.2017 r. k. 51 – tom I a.r., decyzja z 7.12.2017 r.).

Powyższe decyzje wydano w oparciu o decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 14 września 2017 r. i 6 grudnia 2017 r. znak: (...)o ustaleniu i ponownym ustaleniu kapitału początkowego, w których dochód ubezpieczonego z 1992r. nie został uwzględniony przez organ rentowy, ponieważ na zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 26 lutego 2002 r. brakuje drugiej pieczętki osoby upoważnionej do wystawiania ww. dokumentów. W decyzjach wskazano, że w przypadku braku drugiej osoby upoważnionej konieczne jest dostarczenie stosownego oświadczenia (decyzje z 15.09.2017 r. i 6.12.2017 r. – tom II a.r.).

Z. Z. 4 listopada 2020r. wniósł o ponowne obliczenie emerytury z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego, załączając zaświadczenie o zatrudnieniu wynagrodzeniu z (...) sp. z o.o. z 26 lutego 2002 r., gdzie wskazano, że łączna kwota jego wynagrodzenia w 1992 r. wyniosła 12.574.400 zł. Druk zawiera podpis Prezesa – P. F. i Księgowej – M. Z. (wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego, k. 59-61, załącznik do wniosku, k.63 – tom I a.r.).

Organ rentowy w piśmie z 3 grudnia 2020r. zobowiązał ubezpieczonego do zgłoszenia się w celu złożenia wyjaśnień co do złożonego druku Rp-7 lub złożenia aktualnego dokumentu potwierdzającego wynagrodzenie osiągnięte w 1992 r. z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w terminie 14 dni. Z. Z. wyjaśnił, że 26 lutego 2002 r. otrzymał dwa egzemplarze druku Rp-7, z których jeden złożył z wnioskiem o emeryturę w 2017 r., zaś drugi odnalazł porządkując dokumenty. Okoliczności te odwołujący potwierdził w piśmie procesowym z 22 czerwca 2021 r., wskazując dodatkowo, że wydano mu kilka egzemplarzy zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, ponieważ w tamtym czasie starał się o pracę w kilku firmach (pismo ZUS z 3.12.2020 r. k. 65, wyjaśnienia Z. Z. k. 67 – tom I a.r., pismo z 22.06.2021 r. k. 28 a.s.).

Skarżoną decyzją z 7 stycznia 2021 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury. Decyzję uzasadniono tym, że dokument przedłożony przez Z. Z. z wnioskiem z 4 listopada 2020 r. jest szczątkowy i nie potwierdza wysokości wynagrodzenia osiągniętego w 1992 r., a nadto budzi wątpliwości do co wiarygodności jego wystawienia (decyzja z 7.01.2021 r. k. 85 – tom I a.r.).

Zarządzeniem z 20 kwietnia 2021 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał organ rentowy do przedstawienia hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego Z. Z. i przygotowania hipotetycznej decyzji na datę wydania zaskarżonej decyzji z 7.01.2021r. przy przyjęciu do wyliczenia kapitału początkowego kwoty wynikającej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres od 29 maja 1992r. do 31 października 1992 r., tj. 12.574.400 zł (zarządzenie z 20.04.2021 r. k.19 a.s.).

Organ rentowy w piśmie procesowym z 11 maja 2021 r. złożył hipotetyczne obliczenie wysokości emerytury Z. Z., która przy uwzględnieniu kwoty wynikającej z zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres od 29 maja 1992 r. do 31 października 1992 r. – 12.574.400 zł wyniosłaby 4.441,06 zł brutto miesięcznie (pismo organu rentowego z 11.05.2021 r. k. 24-25 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności. Zdaniem Sądu dokument w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 26 lutego 2002 r., przedłożonego wraz z wnioskiem o ponowne obliczenie wysokości emerytury z 4 listopada 2020 r. należało uznać za wiarygodny z powodów, o których będzie mowa w dalszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. Z. było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Organ rentowy odmawiając ubezpieczonemu prawa do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem wysokości wynagrodzenia uzyskiwanego w (...) sp. z o.o. w okresie od 29 maja do 31 października 1992 r. zakwestionował wiarygodność przedłożonego przez odwołującego dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 26 lutego 2002 r. ze względu na fakt, że odwołujący przedłożył przed organem rentowym dwa egzemplarze wskazanego dokumentu: w 2017 r. egzemplarz nieposiadający pieczętki i podpisu drugiej uprawnionej osoby, zaś w 2020 r. – egzemplarz kompletny, jednak zdaniem organu niewiarygodny.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r., w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. W orzecznictwie zgodnie przyjęto, że dokumenty sporządzane przez pracodawcę (wypełniane przez niego) nie są dokumentami urzędowymi, ale prywatnymi (wyrok Sądu Najwyższego z 12.12.2011 r., I UK 120/11, LEX nr 1109261, wyrok Sądu Najwyższego z 13.09.2011 r., I UK 107/11, LEX nr 1084700, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 9.04.2013 r., III AUa 808/12, LEX nr 1313299, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 3.04.2013 r., LEX nr 1313354, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 13.02.2013 r., LEX nr 1289755). Przyjęcie takiego założenia zmusza do odwołania się do treści przepisu art. 245 k.p.c. Zgodnie z jego treścią dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie.

Zgodnie z art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić. Jeżeli jednak spór dotyczy dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca, prawdziwość dokumentu powinna udowodnić strona, która chce z niego skorzystać. W związku z powyższym, ciężar udowodnienia prawdziwości dokumentu w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 26 lutego 2002 r., przedłożonego z wnioskiem z 4 listopada 2020 r. spoczywał na ubezpieczonym Z. Z.. Odwołujący zarówno w postępowaniu przed organem rentowym, jak i w postępowaniu przed Sądem wyjaśnił, że w 2002 r. pobrał od pracodawcy więcej niż jeden egzemplarz zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku Rp-7, gdyż dokumenty te były mu potrzebny w tamtym okresie w celu rekrutacji do innych pracodawców. Jeden z egzemplarzy – bez podpisu księgowej odwołujący załączył do wniosku o emeryturę, złożonego w 2017 r., zaś w 2020 r. podczas porządkowania dokumentów odnalazł egzemplarz zawierający podpisy i pieczętki dwóch osób. Wyjaśnienia odwołującego co do tych okoliczności podlegają weryfikacji Sądu w procesie oceny dowodów, na gruncie art. 233 § 1 k.p.c., tj. z zastosowaniem zasady logiki i doświadczenia życiowego. W ocenie Sądu Okręgowego Z. Z. wyczerpująco wyjaśnił przyczyny posiadania dwóch egzemplarzy kwestionowanego przez ZUS dokumentu. Mając na uwadze, że w roku 2002 i w latach kolejnych postępowania rekrutacyjne na ogół nie odbywały się elektronicznie jak obecnie, Sąd uznał wyjaśnienia ubezpieczonego co do pobrania od pracodawcy wielu egzemplarzy zaświadczenia ze względu na przedkładanie ich w procesie poszukiwania pracy za wiarygodne.

Mając na względzie powołane okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w ten sposób, że ustalił wysokość emerytury odwołującego Z. Z. od 1 listopada 2020 r. na kwotę 4.441,06 zł.

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

(...)